

MANGO

ročník XII
číslo 1
květen 2025

PROČ BY MĚLI MLADÍ LIDÉ VOLIT?

velký článek nejen pro prvovoliče

ROZHOVOR S JANEM SVOBODOU

POD TÍHOU OČEKÁVÁNÍ

plníme pouze cizí představy?

JEPIČÍ ŽIVOT

biolog Jan Bobek filozofuje

Příběh na pokračování,
studentská poezie
a mnoho dalšího

znovuzrození

MANGO znovuzrození

ročník XII | číslo 1 | květen 2025

Renesance je pojem, pod kterým si většina z nás představí velkolepá díla umělců z dob středověku, ačkoli se v něm skrývá více významů, než si uvědomujeme. Slovo renesance pochází z francouzského *renaissance*, což zase vychází z italštiny, ale lexikologií se zabírat nemusíme. Důležitý je pro nás význam – znovuzrození. Téma obnovení něčeho zaniklého prolíná dějiny od starověku přes středověk až po současnost. Lidé mají v povaze se ohlížet, oslavovat staré krásy a inspirovat se jimi. Téma najdeme i v mnoha náboženstvích, jeden příklad za všechny – zmrtvýchvstání Ježíše Krista. I ve fikci se tento narativ hojně objevuje – fénix, který vždy znovu povstane z popela a vzletí k nebesům. Co z toho vyplývá? Nedokážeme se odtrhnout od minulosti a jsme zaseklí na místě? My se domníváme že ne, pohledem zpět určujeme náš směr kupředu a nacházíme inspiraci pro vlastní novou tvorbu. Právě proto jsme se rozhodli obnovit školní časopis a provést tak naši malou renesanci na našem gymnáziu. Věříme, že vás toto číslo inspiruje k uskutečnění vlastní malé renesance i ve vašich životech.

Časopis Mango | Školní časopis Moravského gymnázia Brno s. r. o.

Číslo 1 | 2025, ročník XII

Vyšlo v Brně v květnu 2025

Editorial | Tadeáš Holcner

Obálka | Jana Novotná

Redakce | Adéla Bahýlová, Elen Bergrová, Karolína Dlabková, Viktorie Fialová, Tadeáš Holcner, Justýna Anna Chlupová, Mariia Kaznacheieva, Anežka Linhartová, Nikol Mácová, Rozálie Maleňáková, Jan Polčák, Tereza Sedláčková, Vanda Slezáková, Lucie Švábenská

Grafická redakce | Beata Bartko, Karolína Dlabková, Laura Němcová, Jana Novotná, Emma Safari Tesáčková

Fotografka | Sofie Štaffová

Grafická úprava a sazba | Patrik Gwiždž

Vedení redakce | Eliška Brožová, Patrik Gwiždž

Chtěl/a by ses také zapojit do práce na školním časopisu?

Neváhej a ozvi se profesoru Gwiždžovi nebo profesorce Brožové.

ABSOLVENTI

- 6** Co dělají absolventi MG?

JAZYKY

- 8** Svět pod jednou střechou

STUDENTSKÉ ESEJE

- 10** Justýna Anna Chlupová: Proč by měli mladí lidé volit?
14 Tereza Sedláčková: Střepy
14 Nikol Mácová: Pod tíhou očekávání
15 Anežka Linhartová: Vibe není nemoc

ROZHOVOR

- 16** Rozhovor s ředitelem školy Janem Svobodou; ptal se Jan Polčák z primy

UČITELSKÉ SLOUPKY

- 17** Adam Pálka: Pár příkladů CzenGLISH v dějepise
18 Jan Bobek: Jepičí život
19 Veronika Pivodová: Když salát zachraňuje životy

PRÓZA

- 20** Tadeáš Holcner: Příběh na pokračování
21 Pročs tak vesel stále?
22 Veršovisko

RECENZE

- 24** Elen Bergrová: Lakomec pod širým nebem
24 Rozálie Maleňáková: Módní přehlídka na prknech Národního divadla Brno
24 Rozálie Maleňáková: Mnoho podob bolesti
25 Anežka Linhartová: Kmotr – nadčasová klasika
25 Karolína Dlabková: Adéla překvapuje se singlem Machine Girl
25 Karolína Dlabková: Mikolasův nový singl Samba
26 Lucie Švábenská: Je libo vraždu ve čtvrtek?

KULTURA

- 27** Lucie Švábenská: Znovuzrození skrze vyprávění
27 Adéla Bahýľová: Everything She Wanted

POD LAVICÍ

- 28** Vanda Slezáková: Na vlnách módní elegance aneb Učitel roku 2025!
30 Viktorie Fialová: Crrr! Měli to za pár a hele – už jim odzvonilo!

CO DĚLAJÍ ABSOLVETI MG?

Zeptali jsme se několika úspěšných absolventů Moravského gymnázia, jak se jim daří, jaký obor studují na vysoké škole či čím se živí, a také na jejich nejmilejší vzpomínky ze školních let. Zároveň jsme je poprosili o krátký vzkaz pro současné studenty.

**Sára
Šimonová**

maturovala v roce 2022 a kromě toho, že studuje politologii, mezinárodní studia a ekonomii na University of Wisconsin-Milwaukee, také hraje tenis s plným stipendiem pod 1. divizí NCAA.

Na co ráda vzpomínáš?

„Na MG mám pouze dobré vzpomínky. Všechny školy v přírodě, školní výlety, lyžačky i stužkováky byly skvělé. Měla jsem štěstí i na skvělé profesory a spolužáky. Strávila jsem tam většinu svého života, protože jsem nastoupila už do 6. třídy, a vůbec toho nelituji.“

Co bys vzkázala studentům?

„Užívejte si čas strávený na gymnáziu, protože ačkoliv se může zdát, že je to napořád, není tomu tak. Nedělejte si velkou hlavu z každého testu nebo zkoušení, využívejte individuálního přístupu profesorů ke studentům a nebojte se s profesory komunikovat.“

**Dan
Kryštof**

maturoval v roce 2023, nyní studuje japanistiku na FF MUNI a rozjíždí byznys v oblasti digitální tvorby a multimediální produkce.

Na co rád vzpomínáš?

„Rád vzpomínám na náš kolektiv a čas strávený s kamarádama.“

Co bys vzkázala studentům?

„Ať se nestresují kvůli známám, protože to je ve finále úplně jedno. Spíš si užívejte chvíle s lidma, které máte rádi, dokud se vidíte denně.“

**Magdaléna
Zástřešková**

maturovala v roce 2023 a teď studuje obor Profesionální pilot na FSI VUT.

Na co ráda vzpomínáš?

„Nejradši vzpomínám na tu pohodovou atmosféru – ať už díky skvělým spolužákům, se kterými byla sranda každý den, tak i díky učitelům, kteří byli vstřícní a fakt jim záleželo na tom, jak se nám daří. To na vysoké už tolik necítíte, mezi tisícem studentů jste jen další jméno v systému.“

Co bys vzkázala studentům?

„Dělejte to, co vás opravdu baví, i když to třeba nebude ta nejlehčí cesta. Nehleďte na to, co stojí proti vám – každý z nás zvládne mnohem víc, než si myslí. A když pak jednou budete dělat něco, o čem jste jako malí snili, je to ten nejhezčí pocit na světě.“

**Adéla
Malinková**

maturovala v roce 2023 a studuje kombinovaně mediální studia a žurnalistiku s bezpečnostně strategickými studiemi na FSS MUNI.

Na co ráda vzpomínáš?

„Na čas strávený s kamarády, ať už ve škole nebo na různých

školních výletech. Taky na tu rozmanitost, teprve když jsem začala studovat na VŠ mi došlo, jak fajn bylo mít v jeden den víc předmětů s úplně jiným zaměřením, vždy jsem věděla, že každá hodina bude „speciální“ jak obsahově, tak stylem výuky. Moc ráda vzpomínám na celé čtyři roky strávené na MG, hlavně během každého zkouškového si často říkám, jak ráda bych se tam zase vrátila.“

Co bys vzkázala studentům?

„Užívejte si volnost, kterou máte, zjišťujte, co vás baví, v čem jste dobří a co vám dělá radost. Roky na střední utečou jako voda a po maturitě na vás bude čekat spousta povinností a jiných „dospěláckých“ věcí. Čas na střední využijte, jak nejlíp můžete – cestujte, objevujte, budujte kamarádství, bavte se! Když budete mít pocit, že je toho hodně a že to nemůžete zvládnout, myslete na to, že všechno vždycky nějak dopadne a každá věc se dá nějak vyřešit. Nebojte si říct o pomoc!“

Tereza Křištofová Vaňková

maturovala v roce 2015 a pracuje v Moravské zemské knihovně. Mimo práci tráví hodně času s dětmi a také s manželem provozuje muzeum.

Na co ráda vzpomínáš?

„Celý ten studentský život byl opravdu krásný, vzpomínám něj velmi ráda – podívala jsem se na různá místa, naučila se učit, setka-

la se se spoustou zajímavých lidí, a hlavně jsem díky MG navázala velká přátelství, která trvají do dnes. Zpětně na MG nahlížím jako na jedno z nejhezčích období života. Člověk zapomene na nepříjemné okamžiky a věci, které mi tehdy připadaly jako katastrofální, jsou dnes úsměvné. Škola mi toho do života dala opravdu hodně a vím, že i pedagogové to s námi mysleli dobře, přestože nám to tehdy tak vždy nepřipadalo.“

Co bys vzkázala studentům?

„Važte si toho, že jste studenti, protože tohle období není věčné! Chovejte se k ostatním s respektem a tak, jak byste chtěli, aby se oni chovali k vám. Snažte se být sami sebou, spoléhejte se na sebe, ne na ostatní – na to, že Vám při testu někdo poradí. A moc netrapte vaše milé profesorky a profesory!“

Vilém Panuš

maturoval v roce 2022 a studuje regionální rozvoj a cestovní ruch na ECON MUNI, na své univerzitě také pracuje jako stážista na zahraničním oddělení.

Na co rád vzpomínáš?

„Rád vzpomínám na obědové pauzy :).“

Co bys vzkázal studentům?

„MG je lepší, než si myslíte. S odstupem času dokážu lépe ocenit, co mi škola dala, i když samozřejmě není dokonalá.“

Tereza Vintrlíková

maturovala v roce 2023, v současnosti studuje nutriční terapii na MED MUNI, ale ráda by zkusila spíše všeobecné lékařství v Brně nebo v Olomouci.

Na co ráda vzpomínáš?

„Nejraději vzpomínám na všechny vtípky, které jsme se spolužáky i učiteli dělali, je jich tolik, že je nedokážu ani vyjmenovat. Byly to úžasné 4 roky, ke kterým se rada vracím.“

Co bys vzkázala studentům?

Nečekejte, že vám všechno spadne do klína samo. Starejte se o lidi ve svém okolí, podporujte se navzájem, buďte vlídní a chápaví k profesorům. Dělejte věci navíc, které se po vás nevyžadují. Zajímejte se o to, co se učíte. A především se nevzdávejte – každý má svůj čas.“

SVĚT POD JEDNOU STŘECHOU

Odlišných kultur se nemusíme bát – naopak, snaha je poznávat může obohatit naši vlastní kulturu a rozšířit naše obzory. Texty v této rubrice se věnují kulturním rozdílům mezi českou kulturou a kulturami, k nimž má autorstvo možná blíž, než byste čekali. Všechny texty jsou navíc zrcadlově přeložené.

Rozdíly mezi Japonskem a Českem

Japonská a česká kultura se v mnoha ohledech liší. Japonci kladou velký důraz na zdvořilost a respekt ve společnosti – často se uklánějí místo potřesení rukou a mluví velmi formálně. Češi jsou naopak přímější a uvolněnější v komunikaci.

V Japonsku je běžné tvrdě pracovat a být loajální k firmě. V Česku lidé více dbají na rovnováhu mezi prací a volným časem.

Také jídlo se liší. Japonci jedí hodně rýže, ryb a mořských plodů, zatímco Češi preferují maso, omáčky a knedlíky.

チェコと日本の違い

日本文化とチェコ文化は多くの点で異なります。日本人は礼儀や敬意を大切にし、社会の調和を重視します。例えば、握手の代わりにお辞儀をすることが多く、非常に丁寧な言葉遣いをします。

一方、チェコ人はより率直で、リラックスしたコミュニケーションをとります。日本では、勤勉で会社に忠誠を尽くすことが一般的ですが、チェコでは仕事と自由な時間のバランスを重視します。

食文化も異なります。日本人は米や魚介類を多く食べますが、チェコ人は肉やソース、クネドリーキを好みます。

Daniel Šmuhař | 3.A

Jak vlastně vypadají Velikonoce v Rakousku?

Velikonoce jsou důležitým svátkem s náboženskými a tradičními zvyky. Velikonoční týden začíná Květnou nedělí.

Na Květnou neděli se svěť kočky. Na Zelený čtvrtek se obvykle jí špenát nebo jiná jídla zelené barvy. Velký pátek je však dnem půstu. V mnoha regionech se také na Bílou sobotu zapaluje velikonoční oheň.

Velikonoční neděle je symbolem Kristova zmrtvýchvstání. Tento den rodiny slaví bohatou velikonoční snídaní, při které nesmí chybět velikonoční šunka, křen a barvená vajíčka. Nejoblíbenější částí celých Velikonoc je pak hledání velikonočních hnízd s cukrovinkami a malými dárky.

Na Velikonoční pondělí je obvyklé podnikat výlety a navštěvovat příbuzné.

Wie sehen eigentlich Ostern in Österreich aus?

Bei dem Osterfest handelt es sich um ein wichtiges Fest mit religiösen und traditionellen Bräuchen. Die Karwoche beginnt mit dem Palmsonntag.

An dem Palmsonntag werden Palmbüsche gesegnet. Am Gründonnerstag isst man gewöhnlich Spinat oder andere Speisen grüner Farbe. Der Karfreitag ist jedoch ein Tag an dem gefastet wird. In vielen Regionen gibt es auch ein Osterfeuer an dem Karsamstag.

Der Ostersonntag steht als ein Zeichen der Auferstehung von Christi. An diesem Tag feiern Familien mit einem ausgiebigem Osterfrühstück, bei dem Osterschinken, Kren und gefärbte Eier nicht fehlen dürfen. Der beste Teil am ganzen Osterfest ist das Suchen von Osternestern mit Süßigkeiten und kleinen Geschenken.

Am Ostermontag ist es üblich Ausflüge und Besuche bei Verwandten zu machen.

Laura Nečasová | 3.A

Mezi dvěma světy: Afghánská kultura mýma očima

Pocházím z Afghánistánu. Několik let jsem tam žila, ale teď bydlím v České republice.

I když žiju v jiné zemi, afghánská kultura zůstává součástí mého života.

Afghánská kultura je bohatá a pestrá. V zemi žije více národností – třeba Paštuni, Tádžikové, Hazárové nebo Uzbeki.

Každý má trochu jiné tradice, ale všechny spojuje úcta k rodině, víra a pohostinnost.

Rodina je u nás nejdůležitější. Lidé často žijí pohromadě i s prarodiči a dalšími příbuznými. Starší mají v rodině velký respekt.

Když přijde host, je u nás vždy vítán. Nabídneme mu čaj, ovoce nebo jídlo. I když někdy nemáme moc, vždy se rozdělíme.

Afghánské ženy nosí krásné barevné šaty s ruční výšivkou. Tyto šaty odrážejí naši kulturu i osobnost. Hudba, tanec a poezie jsou také důležitou součástí našich oslav.

Mezi nejznámější jídla patří kabuli palaw – rýže s masem, rozinkami a mrkví. Používáme také naan (placky), čocku nebo sladkosti jako firni (puđink s kardamomem).

I když žiju v Česku, afghánská kultura ve mně stále žije. Mám radost, že mohu patřit k oběma těmto světům a propojovat je.

ناتسن اغفا د : ځنم رت یرن هوډ د وگړتس هپ امز ین متش ی روتلک

وخ، یرک دنوژ متله یم ملاک وخ. می. من ناتسن اغفا د څه موک دنوژ یک تیروهم چ کچ هپ سوا

د وخ، موک دنوژ یک داوېه لب هپ سوا مز مه هڅ مک. ده څرې دنوژ د امز مه ال روتلک ناتسن اغفا

متله. ید نیگنر وا هیډب روتلک ناتسن اغفا د، ناکۍ جات، مناتېنپ مکل – یوک دنوژ منوموق فلتمخ، ناکېزا وا ناگ مرازه.

د مرس لب وی لوټ وخ، یرل منودود لپخ موق وی ره. یوکۍ رش منل اپ مېل یم وا مدیق ق، مارتخا ینروک

تخو مرثکا. ده مهم ولوټ رت هراپل ږومز ینروک، منوکۍ مکل، یوک دنوژ یا ځ وی مرس ینروک هڅارپ، ناولپخ رون وا یوان.

منوراک روک د ځېښ. یرل یوانرد یدی نارشم – یوډرېل مت ونولسن وکنولتار منودود وا یولابنس یزودلگ وا ځلخپ مکل.

وی او مترو تسال غار مېن لت، یشار مېل یم څچ ملک ږل ملکان ملک مه هڅ مک. ووکړو مراوخ ای مویم، یاچ ووکۍ رش مه ایب، ورل نایش.

یقۍ سوم. یېښ تۍ صخش وا روتلک ږومز یل لاک اد. ید ځېښ یمهم ونونش چ د ږومز رخش وا صقر

یچۍ رو – ید “والپ یل باک” وی هڅ وړوخ وروشم مل والاد، نان مگن رادمه ږوم. مرس رچاگ وا شمشک، یېښوخ د ورل (گن دوپ یچۍ الاد) ینرف مکل نایش ږوخ.

موک دنوژ یک تیروهم چ کچ هپ سوا مز مه هڅ مک. ده څرې تیوه د امز مه ال روتلک ناتسن اغفا د وخ مراود وا می ځنم رت ونوروتلک وود د ځچ می ملاخشوخ مولېښن مرس.

Muska Ahmadzai | 3.B

Ukrajinská vyšivanka – symbol duše národa

Vyšivanka je tradiční vyšívaná košile, která je důležitým prvkem ukrajinské kultury a národní identity. Každý region má své jedinečné vzory a barvy, které se předávají z generace na generaci, a které odrážejí historii a tradice místních obyvatel. Vyšivanka se používá nejen jako oděv, ale také jako amulet – symbol zdraví, štěstí, ochrany a blahobytu. Na Ukrajině se v květnu slaví Den vyšivanky, kdy lidé nosí tyto košile do práce, do škol i na běžně na veřejnost. Tento den je naplněn hrdostí na své kořeny, láskou ke kultuře a pocitem národní jednoty. Vyšivanka je symbolem hlubokého spojení s minulostí, uchovává tradice a předává je dalším generacím.

Українська вишиванка — символ душі народу

Вишиванка — це традиційна вишита сорочка, яка є важливим елементом української культури та національної ідентичності. Кожен регіон має свої унікальні візерунки і кольори, що передаються з покоління в покоління, відображаючи історію та традиції місцевих народів. Вишиванка використовується не тільки як одяг, а й як оберег, який символізує здоров'я, щастя, захист і благополуччя. В Україні в травні святкують День вишиванки, коли люди одягають ці сорочки на роботу, до шкіл і на вулиці. Цей день наповнений гордістю за своє коріння, любов'ю до культури та єдністю нації. Вишиванка є символом глибоких зв'язків з минулим, зберігаючи традиції та передаючи їх наступним поколінням.

Mariia Kaznacheieva | 1.B

PROČ BY MĚLI MLADÍ LIDÉ VOLIT?

Justýna Anna Chlupová | 3.C

Co je Poslanecká sněmovna?

Poslanecká sněmovna je dolní komora Parlamentu České republiky. Čítá celkem 200 poslanců, kteří jsou voleni každé čtyři roky – naposledy tedy tyto volby proběhly v roce 2021. Poslanci mají zákonodárnou moc, což znamená, že schvalují zákony. Hrají také důležitou roli při udělování důvěry jmenované vládě.

Koho vlastně volíme?

Volíme především politické strany a hnutí, přičemž každá strana má svůj volební program a kandidáty, kteří se ucházejí o poslanecký mandát. Tito kandidáti jsou uvedeni na volebním lístku dané strany. Pokud chcete podpořit konkrétní kandidáty, můžete udělit až čtyři tzv. preferenční hlasy, stačí zakroužkovat jejich pořadová čísla na lístku strany, pro kterou jste se rozhodli. Preferenční hlas tak v podstatě znamená, že daný kandidát získá větší šanci dostat se do sněmovny. Pokud daný kandidát získá alespoň 5 % z celkového počtu hlasů, může se posunout na vyšší pozici na kandidátní listině. Pokud se rozhodnete neudělit preferenční hlasy, váš hlas putuje pouze vámi zvolené straně jako celku.

Jak volit?

Před volbami obdrží každý občan starší 18 let na adresu trvalého

bydliště obálku s volebními lístky a informační leták, který obsahuje datum, čas a místo konání voleb. Tyto informace jsou také dostupné online na webových stránkách Ministerstva vnitra.

V den hlasování si s sebou nepochybte vzít platný průkaz totožnosti – občanku nebo pas (nově ho s sebou nemusíte mít fyzicky, stačí v aplikaci eDoklady). Pokud si zapomenete vzít volební lístky s sebou z domova, ve volební místnosti obdržíte náhradní sadu včetně úřední obálky. V soukromí za zástěnou do obálky vložíte volební lístek vámi vybrané strany a poté obálku vhodíte do zapečetěné volební urny.

Koho mám vlastně volit, když o politice nic moc nevím?

Vřele doporučuji shlédnout volební debaty nebo rozvory s danými kandidáty. Vybraná média poskytují shrnutí či „highlighty“ z debat a rozvorů. Dejte si však pozor na to, aby bylo médium důvěryhodné a nestranné a aby nebyl daný úsek vytržen z kontextu.

Určitě je důležité si také zjistit, jaké má daný kandidát názory a postoje k tématům, která jsou pro vás zásadní. Ke škodě nebude si také zjistit, jak probíhal kandidátův předchozí mandát či kampaň, a jestli není/nebyl trestně stíhán.

Výborným pomocníkem je také online volební kalkulačka, kde odpovíte na otázky ve formě

kvízu. Získané odpovědi kalkulačka následně vyhodnotí a doporučí stranu nebo kandidáta, ke kterému máte názorově nejbližší. Volební kalkulačka ještě nebyla aktualizována pro podzimní volby, to se však zajisté brzy změní.

Součástí tohoto článku jsou také odpovědi čtyř studentů a čtyř pedagogů na pět otevřených otázek týkajících se podzimních voleb. Všichni respondenti poskytli své odpovědi dobrovolně a souhlasili se zveřejněním. Jejich vyjádření nebyla nijak upravována ani ovlivňována – jedinou podmínkou byla absence konkrétních jmen politických stran a kandidátů, aby byl zachován neutrální charakter článku.

Všem zúčastněným děkuji za čas a ochotu podělit se o svůj názor.

Otázky pro profesory:

1. Účastníte se voleb? Do jaké míry?
2. Myslíte si, že na Vašem jednom hlase záleží? Proč?
3. Jaký je podle Vás důvod, proč mladí lidé nechodí volit?
4. Co by podle Vás mohli politici či média udělat pro to, aby přiblížili téma voleb mladším generacím?
5. Považujete volební systém v České republice za srozu-

mitelný a lehce pochopitelný? Je něco, s čím ne-souhlasíte, případně určité „pravidlo“ vůči kterému se vymezujete? Pokud ano, můžete uvést konkrétní příklad či blíže specifikovat danou problematiku?

Adam Pálka

1. Snažím se zúčastnit téměř všech voleb, ať už jde o Poslaneckou sněmovnu, Evropský parlament nebo jen komunální volby. Má neúčast na volbách je spíše výjimkou.
2. Jeden hlas, tedy i ten můj, má jen malou šanci něco opravdu rozhodnout, přesto si myslím, že je důležité k volbám jít. Když totiž budou o bezvýznamnosti svého hlasu přesvědčeny tisíce lidí a k volbám nepřijdou, výsledek voleb to může zásadně ovlivnit.
3. Věřím, že spousta jich k volbám chodí. Ti, co nechodí, se nejspíše nezajímají o politiku, neví, koho volit nebo podléhají pocitu, že jejich hlas nic nerozhodne. Případně chtějí dát najevo, že politici o mladé generaci nejeví dostatečný zájem.
4. Měli by více probírat témata, která se mladé generace dotýkají, tj. nedostupnost vlastního bydlení nebo obavy z AI a klimatických změn.
5. Srozumitelný v zásadě je, veškeré jeho detaily ovšem pochopí jen opravdový odborník, což v závěru nemusí úplně vadit. Ohledně pravidel si někdy říkám, jestli volby do Senátu opravdu musí být dvoukolové. Jedno kolo by možná bohatě stačilo.

Hana Šťastná

1. Ano, účastním se voleb (i s vyřízením volebního průkazu kvůli trvalému bydlišti). Sleduji průběh, závěrečné debaty, průběžné výsledky a představení jednotlivých kandidátů.
2. Ano, myslím si, že na mém hlasu záleží. Každý hlas má velkou váhu.
3. Dle mého názoru nevidí smysl v jejich konání, mají pocit, že jich se to netýká, že je ještě brzo se k tomuto vyjadřovat, nerozumí tomu, co jednotliví kandidáti říkají.
4. Navázat s nimi kontakt, chodit za nimi, debaty se studenty, zorganizování akcí, sociální sítě, ukazovat konkrétní cíle a plány.
5. Myslím si, že je srozumitelný a pochopitelný. Nabízí přehlednost, má-li někdo zájem a chuť se zajímat.

Veronika Pivodová

1. Voleb se zpravidla účastním všech, výjimečně se stane, že vynechám (např. letošní doplňovací volby do senátu).
2. Myslím, že záleží na každém hlasu. V tomto duchu určitě uvažuje spousta jedinců a v součtu se může jednat o velmi významné číslo.
3. Těch důvodů bude asi víc, záleží na člověku. Někdo má možná pocit, že se ho politická témata nedotýkají, a tedy nevidí důvod, proč se vyjadřovat k něčemu, co se ho „netýká“. Někdo přejímá postoje svého nejbližšího okolí ve smyslu „ať zvolím kohokoli, stejně to vždy dopadne stejně mizerně, tak to nemá cenu“. A

svou roli asi bude hrát i fakt, že ne každého politika baví, což neplatí jen pro mládež. Mít přehled v politických tématech, v politických programech a rozumět všemu v uspokojivé míře vyžaduje trochu aktivní přístup, je dobré situaci pravidelně sledovat, a to se každému nechce.

4. Ideální by bylo, kdyby se k tomuto tématu dostali mladí voliči již ve své rodině. Ze strany médií a politiků by bylo možná vhodné mladé více upozorňovat na volební témata, která se jich týkají. Zejména v místech jejich bydliště, jejich kraji, v místě, které znají, a se kterým již mají nějaké zkušenosti.
5. Systém mi přijde srozumitelný, ale samozřejmě jsou situace, které ve mně vyvolávají mnohdy smíšené pocity, např. situace kolem vznikajících koalic.

Kristýna Jeřábková

1. Ano, chodím k parlamentním a prezidentským volbám. Tuto účast považuji za minimální občanskou povinnost, kterou prokazují, že mi záleží na politickém uspořádání v naší zemi. Za zvláště důležité považuji volby do Poslanecké sněmovny, která plní legislativní funkci a ze které se typicky tvoří nová vláda jako základní výkonný orgán naší země.
2. Z hlediska výsledků voleb můžeme určitě říct, že každý hlas se počítá. Pro mě je můj hlas důležitý, protože představuje aktivní možnost uplatnit své ústavně garantované právo volit.

3. Obávám se, že problém je věkové zastoupení na kandidátních listinách. Myslím, že se v naší společnosti silně preferuje zkušenost, která přichází s věkem. Mladým se tolik nenaslouchá, mají se nejprve prokázat svou prací a pak se mohou stát společensky respektovanými a váženými. Zkušenost, která se nabývá léty však nemusí být nutně použitelná pro dobu ve které žijeme nyní (takhle jsme to dělali, takhle je to správně). Mladí lidé tedy většinou volí mezi zástupci, kteří jsou výrazně starší než oni. Nemají se toliko s kým ztotožnit.
4. Jako zásadní vnímám otevřenou mysl ze strany politického zastoupení vůči mladým lidem. Vést respektující konverzaci, nehodnotit, neodsuzovat. Být předpojatý a stát si na svém – to není

cesta, kterou můžeme někomu porozumět. Jakým způsobem bude veden dialog s mladými – zda online nebo napřímo (debaty, setkání, besedy) pro mě není zas až tak důležité. Myslím si však zároveň, že mladí lidé nestojí o to, aby se k nim generačně starší politici přibližovali formou jejich vlastní kultury – prostřednictvím jejich vlastních trendů (např. ze sociálních sítí). Měli by si zachovat svou vlastní osobnostní integritu. Určitě se od nich můžeme i něco naučit, nemusí kvůli tomu splynout s mladými. To se stejně nestane. Myslím, že forma stáže, možnost strávit den s politickým uskupením, pomoc ve volebním týmu – to by mohlo být pro mladé obohacující.

5. Z mého pohledu je dostatečně srozumitelný a je důležité říct, že jít volit není nic těžkého!

Jen ta volba. Ale z hlediska postupu – vezmete občanku a všechno ostatní Vám případně vysvětlí volební komise. Myslím, že problém je v tom, že mladí často netuší, co vlastně ta instituce, do které se volí, dělá. Proto je dobré občas něco v té škole poslušat. Poslanecká sněmovna, do které jsou volby letos na podzim, schvaluje ústavní zákony a zákony. A ty se týkají nás všech. Jejich podoba je ovlivněna ideovým smyšlením politických stran, které jsou do PS zvoleny. Proto by nás mělo zajímat, kdo je do ní zvolen.

Otázky pro studenty byly totožné, vyjma první:

1. Máte v plánu se letos na podzim zúčastnit voleb jako prvovolič?

Vanda S. (3. ročník)

1. Ano.
2. Myslím si, že každý hlas je svým způsobem důležitý. Každý hlas se počítá a je důležité umět projevit to, která strana je pro vás důležitá.
3. Protože jsou přehlceni různými informacemi, které se na ně valí. Další příčinou může být i rodina, protože pokud si stojí za svým, může se snažit vás přesvědčit, a tak je potom velice náročné vyjádřit nesouhlas, a proto mám pocit, že spousta lidí k volbám raději ani nejde.
4. Snažit se porozumět naší generaci a naučit se nás více vnímat. Je super, že mají všichni politici Tik Tok a veškeré sociální sítě, ale mám pocit, že natáčení všech různých trendů

nebude vždy stačit a fungovat.

5. Nejsem si úplně jistá, jestli bych použila výraz srozumitelný, protože mám pocit, že je to velice složitý systém, o kterém je potřeba vědět spoustu věcí a zkrátka a jednoduše se edukovat, než se pustím do toho, že chci jít volit.

Viki F. (3. ročník)

1. Ano, mám.
2. Myslím, že záleží – ačkoliv si spoustu lidí myslí, že ne, právě tyhle hlasy můžou rozhodnout o naší budoucnosti, i když se jedná jen o pár procent rozdílu.
3. Nerozhodnost, nevědí koho, nebo jak mají volit, myslím si, že v tomto ohledu chybí mladým edukace a schopnost logicky při volení uvažovat.
4. Mohli by se actually o mladé víc zajímat, poslouchat jejich názory a přizpůsobit se jim.
5. Svým způsobem souhlasím, ale změnila bych například věkovou hranici, pokud by s tím přicházela i změna v podmínkách. Povolila bych například volit i lidem mladším 18 let, pokud by byla ověřena jejich mentalita a edukace o tématu.

Kája Č. (3. ročník)

1. Abych byla upřímná, tak jsem nad tím ještě nepřemýšlela, ale pravděpodobně ano.
2. Určitě záleží, každý hlas se počítá.
3. Myslím, že hodně mladých lidí zastává názor, že „jeden jejich hlas“ ničemu nepomůže. Další důvod může být ten, že obecně nechtějí zůstat v ČR a budoucnost plánují někde

jinde, takže to není jejich problém. Zároveň je na internetu spousta informací a názorů, že to může člověka přehlcovat

4. Snažit se vyjít naší generaci více vstříc a učit nás o těchhle tématech, nebrat nás jako „podřadnější“ skupinu, když projevíme názor (názory typu „*vy jste ještě moc mladý, tomuhle vy vůbec nerozumíte*“), více nás zapojovat do politického dění.
5. Myslím, že je složitý a je potřeba se o něj alespoň nějakým způsobem zajímat, ale nemám nic, s čím bych vyloženě nesohlasila.

Vanda C. (3. ročník)

1. Ano.
2. Pokud si každý člověk řekne, že se jeho jedním hlasem nic nezmění, má pravdu, každý hlas se počítá a každý hlas je krokem dál, proto si myslím, že na každém hlase záleží.
3. Myslím, že je u nás jako mladistvých nedostatečně kladen důraz na to jít volit. Také je kvůli sociálním sítím velké množství dezinformací a nekvalitně zpracovaných přehledů o politice, ne každý se pak srozumitelně pohybuje v podstatných informacích a věcech důležitých pro naši budoucnost.
4. Úplně bych vyloučila snahu politiků o zapadnutí do naší generace videi na sociálních sítích. Myslím, že to naopak politické straně škodí, já bych ocenila, kdyby si politické strany našly zástupce, kteří jsou naší generaci blíže a jsou schopni předat nám podstatné informace o daném politickém směru. Pokud se nikdo

ze vzdělaných mladistvých k určité straně nehlásí, je to odpověď sama o sobě.

5. Za srozumitelný ho asi považují, jediná věc, která by se dle mého názoru měla nastavit, je maximální věk pro účast u voleb, stejně tak jako je minimální věková hranice. Nejstarší generace je totiž často velice konzervativní a nemá tušení o problematice budoucnosti mladších generací. Tuto nejstarší vrstvu obyvatelstva už tolik budoucí vláda či vládní nebo politická rozhodnutí většinově neovlivní, proto by se měli voleb zdržet.

Závěrem je nutno dodat, že volby jsou sice dobrovolné, ale jde především o budoucnost nás – mladé generace. Volby jsou jedním z nejsilnějších, a především nejdemokratičtějších způsobů, jak vyjádřit svůj názor.

Nezapomínejme na všechny menší i větší hrůzy, které naši zemi postihly v období totality. Demokracie není samozřejmostí a lidé, kteří se o ni pro nás před desítkami let zasloužili, se z našeho světa pomalu vytrácí. Proto je důležité udržovat jejich odkaz a vážit si svobody, kterou jsme si kdysi tak těžce vydobyli.

Každý hlas má neuvěřitelnou váhu a je slyšet. Rozhodujeme o naší budoucnosti a o velmi podstatných tématech, jako je třeba školství, globální oteplování, ochrana přírody, rovná práva, pracovní trh aj. Pokud nebudeme volit, necháváme rozhodovat o naší budoucnosti ostatní – a pak se nemůžeme divit, že se věci nevyvíjejí tak, jak bychom si přáli. 🍌

STŘEPY

Tereza Sedláčková | 2.A

Ležím na podlaze svého neuklizeného pokoje a tvář, na kterou málo spánku vrhá hluboké stíny a špatná nálada vyrývá předčasné vrásky, mi osvětluje modré světlo.

Oči těkají sem, tam, sem, tam..., jako bych byla na houpačce, která mě pomalu kolíbá do bezesného spánku.

10 tipů, jak být lepší verzí sama sebe...

Tenhle odstín rtěnky musíš mít!

Válka na Ukrajině pořád nekončí...

Pojďte si se mnou udělat ranní rutinu...

Klimatická krize bude náš konec...

Jak se stát milionářem do 18 let?

Děti v Africe potřebují tvoji pomoc...

Co se bude nosit letos na jaře?

Misogynie je pořád zakořeněna v dnešní společnosti...

Co jsem dnes jedla, abych zhubla?

Kolotoč stovek cizích životů ve třiceti vteřinách. Příběh střídá příběh, na který za další dva zapomenu. Ztratila jsem někde mezi řádky těch nekonečných komentářů ten svůj?

Topím se.

Můj mozek zaplavuje moře názorů, o kterých nevím, jestli jsou moje, nespočet verzí sebe sama, kterými bych měla být, stovky knížek, které bych chtěla přečíst, tolik životů, které bych mohla žít...

Jak bych měla vypadat? Kým bych se měla stát? Co mám dneska jíst? Mám z té podlahy vůbec vstát?

Představuju si, jak házím tou Pandořinou skříňkou o zeď a slyším tříštění.

Jsou na zemi střepy mého života, nebo jenom nevinné střípky skla, o které je ale tak jednoduché se pořezat? 🍷

POD TÍHOU OČEKÁVÁNÍ

Nikol Mácová | 3.C

Každý z nás se v životě alespoň jednou setkal s očekáváním – ať už od okolí, společnosti a především i od rodičů. Ne vždy jsou očekávání vyslovena přímo, přesto dokážou výrazně ovlivnit naše rozhodování. Přemýšlíme, jaký koníček si zvolit, jakou práci si vybrat, nebo která škola bude dostatečně „dobrá“, abychom naplnili nejen své, ale i představy ostatních.

Tlak očekávání může mít výrazný dopad na naši psychiku: nekonečné srovnávání, pocit nejistoty a nedostatečnosti, obavy ze zklamání blízkých nebo i strach z toho, co se stane. Hlavou nám běží otázky: „Bude se se mnou někdo bavit?“ „Co když to nezvládnou a rodiče budou mít pravdu?“ Tento tlak nás nutí přehodnocovat naše schopnosti, radosti, a dokonce i vlastní hodnotu. Neustále pak hledáme jakési „schválení“ zvenčí.

Nejčastěji se setkáváme s očekáváním od rodičů, kteří si v nás chtějí – vědomě či nevědomě – naplnit svoje nenaplněné sny, čímž nás mohou tlačit ke „správnému“ výběru. V nás to ale může vyvolat potřebu naplnit očekávání druhých na úkor našeho vlastního výběru a omezit tak naši svobodu výběru.

S očekáváním se však setkáváme i mezi přáteli, třeba když mají poznámky k našemu výběru budoucího studia nebo způsobu trávení volného času. Stačí nevinná věta: „Co zase máš tak důležitého, že s námi nepůjdeš ven?“ Taková slova nás nutí přehodnocovat náš výběr pomalu všeho. Podobně působí i nátlak od spolužáků, kteří se vyptávají, jestli už máme vybranou vysokou školu. Pokud ještě tápeme, lehce v nás vyvolají pocit, že jsme pozadu a že už všichni kolem ví, kam míří, a jen my stále ne.

V dospělosti se pak mnozí z nás potýkáme s nejistotou, zda cesta, po které jsme se vydali, je pro nás ta pravá. Často nás napadají otázky: „Kdo vlastně jsem?“ Jsem tím, kým jsem chtěl být, nebo jsem jen plnil představy ostatních?“ 🍷

VIBE NENÍ NEMOC

Anežka Linhartová | kvarta

Jazyk mladých, „jazyk budoucnosti“ – téma, které spolehlivě děsí nejednoho rodiče či učitele. Řekneme „skibidi“ nebo „IDK“ a z druhé strany se ozve jen zmatené ticho. Následuje fáze vysvětlování, metafor, přirovnání – a někdy i prezentace v PowerPointu na téma „Co tím chtěl básník vlastně říct?“ Výsledek? Maximálně chabý úsměv typu „dělám, že chápu“ a poznámka: „To za nás nebylo.“

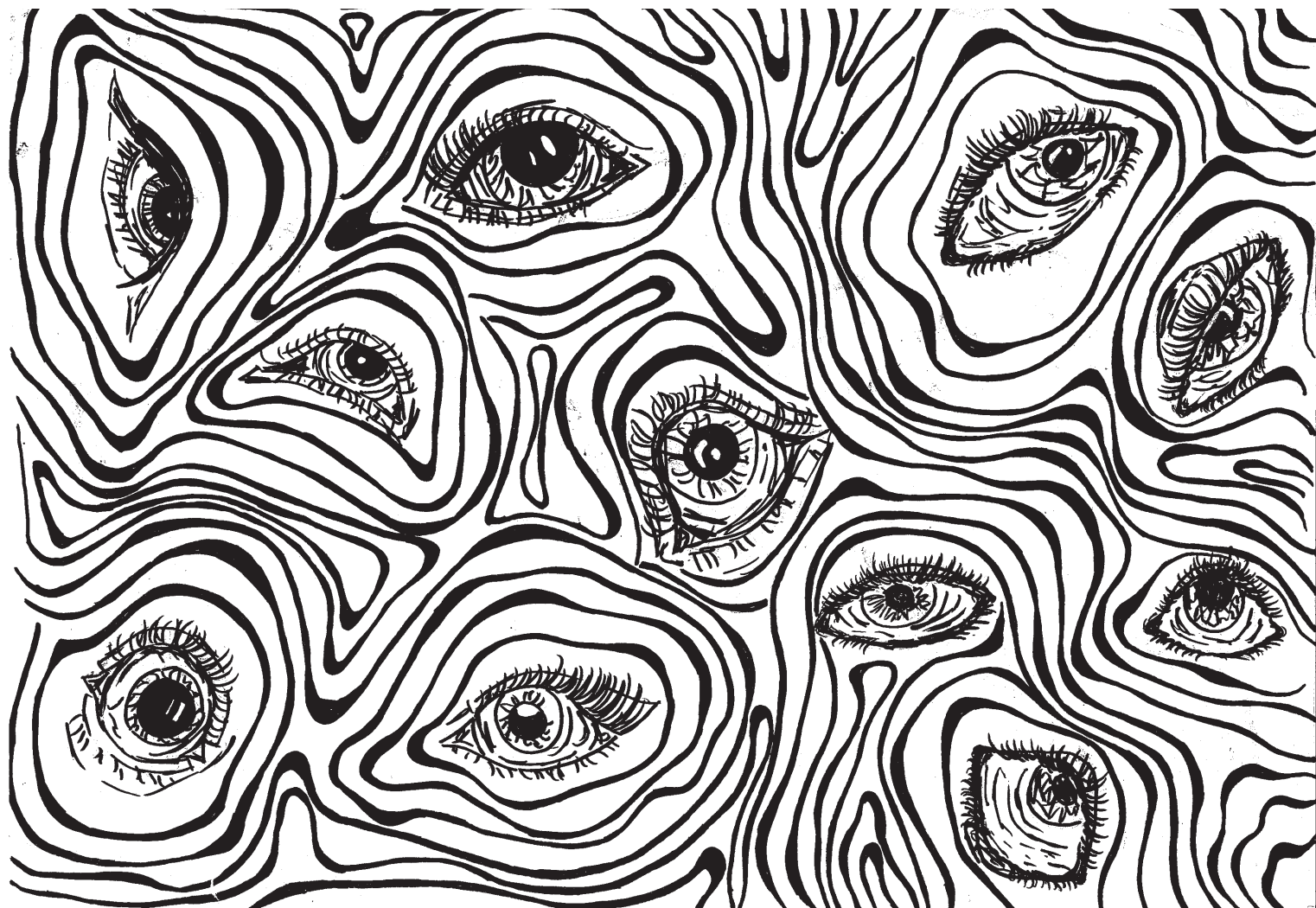
Tímto se ovšem pletou. S každou generací totiž přichází vlna podivně znějících a novátorských výrazů – a je to zcela přirozený tok dějin. Takže náš *brain rot*, *sigma* nebo *cringe* není nic nového. Jenže starší – a někdy i moudřejší – mají často tendenci těmto

proměnám odporovat a držet se řeči, která je „ověřená časem“. Tím se však jen prohlubuje pomyslná propast mezi generacemi. Jakýkoliv vztah je totiž třeba budovat a posilovat z obou stran. Místo toho, aby starší své léty nabyté zkušenosti předávali mladým horkým hlavám, začínají se sami chovat stejně impulzivně – jen na opačném břehu.

Občas narazíme na dospělého, který se aspoň snaží porozumět. Nezvětšuje tím už tak markantní rozdíl mezi naší generací, sžitou s internetem a jinými vymoženostmi. Takovým tleskáme. Těm ostatním posíláme tiché „OK, boomer“ a pokračujeme vesele s telefonem v ruce dál.

A my jen doufáme, že až jednou budeme těmi dospělými, dokážeme se s dětmi společně smát. Ne je hned opravovat, ale nejprve naslouchat. A i když jim nebudeme úplně rozumět, alespoň se o to pokusíme – s respektem, trpělivostí a úsměvem. 🍌

Kristýna Brulíková a Hana Slavičková

ROZHOVOR S ŘEDITELEM ŠKOLY JANEM SVOBODOU

Jan Polčák | prima

Dělal jste nebo děláte nějaký koníček?

Mezi moje koníčky patří hlavně sporty, v poslední době se věnuji hlavně běhání a jízdě na kolečkových bruslích a v nedávné době jsem běhal i různé hobby závody jako třeba Spartan Race.

A jaký je váš nejhezčí zážitek na této škole?

Nejhezčí zážitek pro mě asi byl, když jsem dovedl svoji první třídu k maturitě.

Co vás přimělo k tomu stát se ředitelem?

Tohle je zajímavá otázka, řekl bych, že jsem se chtěl podílet na organizaci věcí, které se týkají vzdělávacího procesu. Na pozici ředitele mám možnost to i určitým způsobem ovlivnit, což mě na tom právě zajímá a baví.

A co je vaše hlavní každodenní starost v roli ředitele školy?

Těch věcí je několik, hlavním úkolem je zejména zajištění

Znovuzrození se letos dočkalo i celé Moravské gymnázium v podobě nového vedení. **Jan Svoboda**, který na škole dlouhá léta působil jako učitel angličtiny, nastoupil na pozici ředitele. Studenti i učitelé věří, že tato změna školy přinese mnoho dobrého. V tomto čísle vám tedy přinášíme exkluzivní rozhovor s novým ředitelem.

organizace vzdělávání. A to může být organizace školního roku, přijímacích zkoušek, maturitních zkoušek, ale také práce s vyučujícími třeba i na tom, jak mají vést své hodiny. Taky bych ale rád řekl, že na to nejsem sám a že ve škole máme tým vedoucích, kteří právě s těmito věcmi pomáhají.

Co byla pro vás na postu ředitele dosud největší výzva?

Asi největší výzvou pro mě jsou jednání s rodiči při řešení některých komplikovaných situací se studenty.

V čem vidíte největší problém českého školství?

Z mého pohledu největším problémem je jakási nesystematicnost při zavádění různých změn do praxe, na což hodně narážíme. České školství si vymyslí různé věci a my je musíme aplikovat, přestože ne vždy nám dávají dobrý smysl. 🍌

PÁR PŘÍKLADŮ CZENGLISH V DĚJEPISE

Adam Pálka

Většina z vás jistě někdy slyšela pojem *CzenGLISH*, tedy chyby v angličtině způsobené vlivem češtiny. Takové chyby se často týkají gramatiky, např. *How is it called?* místo správného *What is it called?* Stejně tak nás čeština může zradit i při překladu zdánlivě jednoduchých slov (například „sladká voda“ opravdu není *sweet water*, ale *fresh water*).

Níže si podrobněji představíme osm potenciálně záluďných překladů, které se týkají dějepisu.

1. Po velkou část 17. století vládla v Anglii dynastie Stuartovců, jejímiž představiteli byli mimo jiné Jakub I. a Jakub II. V jejich rodné zemi jim však neříkají *Jacob*, ale *James*.

2. Známým protestem amerických osadníků proti britské politice bylo Bostonské pití čaje (1773), tedy naházení obřího množství britského čaje do moře. V anglických knihách se však rozhodně nepíše o *Boston Tea Drinking*. Správný název zní *Boston Tea Party*.

3. Sotva Marie Terezie nastoupila na trůn, její říše byla napadena státy, které odmítaly její právo vládnout. Tento osmiletý konflikt známe jako války o rakouské dědictví, v angličtině mu ovšem neříkají *The Wars of the Austrian Heritage* ani *The Wars of the Austrian Legacy*. Správné označení je *The War of the Austrian Succession*.

4. Tvář mnoha evropských měst proměnila počátkem 20. století secese, umělecký styl charakteristický

rostlinnými ornamenty. V anglicky psané encyklopedii byste však pravděpodobně nenašli slovo *secession* – preferovaným výrazem je *Art Nouveau*.

5. Slovo převzaté z francouzštiny používá angličtina i v případě Trojdohody, spojení Francie, Británie a Ruska během první světové války. Anglický překlad tedy není ani *Triple Agreement*, ani *Triple Treaty*, nýbrž *Triple Entente*.

6. Čarodějnické procesy stály život tisíce nevinných ve středověku i novověku. Pokud si myslíte, že se anglicky řeknou *witch processes*, mýlíte se. Protože „proces“ zde znamená soudní líčení, je třeba zvolit spojení *witch trials*.

7. Obezřetnost je namístě u přídavného jména „velký“, které se často nepřekládá jako *big*, ale *great*. Několik příkladů:

Velká čínská zeď – *The Great Wall of China*;

Alexandr Veliký – *Alexander the Great*;

Velká hospodářská krize – *The Great Depression*.

8. Na závěr si připomeňme české dějiny. Českému králi z let 1310–1346 a otci Karla IV. říkáme Jan Lucemburský. V angličtině se ale místo *John of Luxembourg* častěji používá označení *John of Bohemia*, případně *John the Blind* – podle jeho slepoty v závěru života.

Podobných příkladů existuje bezpochyby víc. Nabízí se tedy otázka, jak se těmto se těmto překlady chybám ideálně vyhnout? Je lepší použít slovník, překladač nebo chatbot? Ze své zkušenosti říkám: ani jedno. Nejjednodušší a často nejspolehlivější je najít si příslušné heslo na české Wikipedii a kliknout na seznam jazyků vpravo nahoře, který vás přenesne na anglickou verzi stejného článku.

Stejný postup samozřejmě doporučuji i u odborných pojmů a termínů z jiných předmětů. Jednoduše se tak přesvědčíte, že „vzácné plyny“, „zatmění Měsíce“ nebo „říční rameno“ se anglicky řeknou jinak, než by se mohlo zdát. 🍷

JEPIČÍ ŽIVOT

Jan Bobek

Na břehu říčky spolu rozmlouvají:

a) Petr, vědec testující nanočip, který dokáže propůjčit zvířatům téměř lidskou inteligenci.

b) May (z anglické *mayfly* – *jepice*), první samčí jepičí nymfa s téměř lidskou inteligencí.

„Když mám teď k dispozici téměř lidskou inteligenci, mohl bych se tě zeptat na pár otázek?“

Mayovo tělo se ve vodě napřímí. Šestero nohou se zachytí o rukáv Petrovy košile a vyleze o něco výše. Zadeček plný žaber však musí zůstat pod vodou.

„To by mohl být užitečný experiment. Vždycky mě zajímalo, jak život vnímají zvířata. Ale přiznám se, že jsem předpokládal, že bezobratlí jsou jako roboti. Že máte v mozku program, algoritmus, který nabízí jediné řešení pro každou situaci. Že je vždycky předem dané, jak se zachováte. Že nemáte možnost volby.“

„Pokud tu možnost volby opravdu nemám, tak mi jistě dokážeš přesně říct, jaký mě čeká život,“ namítne May a zvědavě napřímí šetty na zadečku.

„Vlastně ano, dokážu docela přesně popsat, co se s tebou stane,“ odpoví Petr po chvíli zaváhání. „V téhle

říčce prožiješ ještě asi dva roky. Dál se budeš cpát detritem, bakteriemi a řasami a ještě asi 20 – 30krát se svlečeš z kutikuly. Budeš pořád větší a silnější, až se ti po jednom svlečení objeví na zádech křídla a ty konečně poznáš důvod, proč jsi byl stvořen. Pro let. Pro tanec v nekonečném roji dalších jepic. Pro tanec, během kterého nakonec, až se svlečeš úplně naposledy, možná získáš stejně vášnivou tanečnici. Bude to jen chvíle, jen několik sekund, během kterých jí předáš své spermie a poté padneš vysílením. Zemřeš, protože tvá dospělá fáze nemá žádný způsob, jak se nakrmit, jak doplnit chybějící energii.

Tvé tělo uhynie, stane se potravou pro nějakou rybu nebo žábu, ale z vášně tvé a tvojí partnerky vznikne nový život. Pokud budeš mít štěstí, vrátíš se více než tisíckrát v podobě svých pohrobků.“

Oba utichnou. Petr spokojený s vlastní výřečností, May v zamyšlení.

„Ano, je to asi trochu kruté, ale aspoň máš jasný smysl života,“ doplní po chvíli Petr.

„Myslíš smrt?“

„Ne, myslím krmení, růst, tanec a znovuzrození.“

„A ty to máš jinak?“ zeptá se May.

„Ano, je mi třicetkrát více než tobě. Mám po ruce chytrý telefon, na kterém najdu více odpovědí, než zvládnou zadat otázek. Chrání mě špičkové zdravotnictví, kvůli kterému tady možná budu do stovky,

Petr a May | Jan Bobek

a přesto asi nikdy nezjistím, proč tady vlastně jsem.”

„To je zvláštní, nemyslíš?” namítne May, „jsi o tolik chytřejší než já, a přesto nesvedeš odpovědět ani na tak jednoduchou otázku.”

„Jenže tobě se to lehce mluví,” zachmuří se Petr, „tvůj osud už byl napsán. Nemusíš se rozhodovat. Nemusíš plnit očekávání ostatních ani sebe sama. Prostě jen uděláš to, proč jsi byl stvořen.”

„Možná je tvůj problém v tom, že máš příliš mnoho možností, a ještě více času nad nimi přemýšlet. Možná bys prostě měl brát život takový, jaký je, nečekat od něj víc. Pak budeš stejně šťastný a bezstarostný jako průměrná jepice,” navrhone May a na okamžik se potopí, aby ulovil sotva viditelnou breberku.

„Možná není v lidské přirozenosti užívat si všech těch výhod a úspěchů, které už máme. Místo toho je bereme za samozřejmost a chceme pořád další a další. A když je nedostáváme dost rychle, jsme frustrovani,” přemýšlí nahlas Petr.

Mayova tykadla se znovu vynoří nad hladinu. Drobná hmyzí očka zachytí Petrův smířlivý úsměv.

„Na tvém přístupu něco bude, May. Ode dneška se budu snažit k životu přistupovat jako jepice. Budu si užívat více toho, co už mám, a nebudu se pořád hnát za lepším.”

May souhlasně zakývá tykadly. „Výborná volba, Petře.

A mohl bych tě teď i já o něco poprosit, když jsem ti tak pomohl?”

„Jistě, jen do toho,” pobídne jepičí nymfu Petr.

„Mohl bych dostat ještě trochu té lidské inteligence, až vylepšíte ten čip? Hledání potravy je už s tímhle mnohem jednodušší, ale má to své mouchy.”

„A neříkal jsi, že šťastná jepice bere život takový, jaký je?”

Mayova očka se zablesknou vzrušením: „To sice ano, ale co když pak budu ještě šťastnější?” 🍌

KDYŽ SALÁT ZACHRAŇUJE ŽIVOTY

Veronika Pivodová

V moři vitaminů a doplňků stravy se vitamin E občas ztrácí ve stínu slavnějších kolegů, jako jsou vitamin C nebo D. Přitom v našem těle hraje klíčovou roli – je silným antioxidantem, který chrání buňky před poškozením volnými radikály. Tyto škodlivé látky vznikají například v důsledku stresu, znečištění životního prostředí, působení UV záření, kouření či konzumace alkoholu, a mohou vést k předčasnému stárnutí či dokonce k rozvoji různých onemocnění.

Jeho oficiální název *tokoferol* je odvozen z řeckého „τόκος“ a „φέρειν“, což v doslovném překladu znamená „nést narození“. Již před sto lety bylo totiž zjištěno, že obyčejný čerstvý salát obsahující tento vitamin dokáže u potkaních samic zabránit potratu a pozitivně ovlivnit jejich plodnost.

Přestože třeba zrovna potomky neplánujete, vitamin E pro vás stále má velký význam. Jelikož je rozpustný v tucích, tělo si do dokáže uložit a využít podle potřeby. Je důležitý nejen pro zdravou pokožku, ale i pro správnou činnost imunitního systému a podporu zraku. Jeho nedostatek je sice vzácný, ale může vést ke svalové slabosti, problémům s koordinací nebo zhoršenému hojení ran.

Mezi nejlepší přirozené zdroje patří rostlinné oleje (například slunečnicový či olivový), ořechy, semínka, listová zelenina nebo avokádo. Na rozdíl od některých jiných vitaminů je lepší vitamin E přijímat z pestré stravy než z doplňků.

A malá zajímavost na závěr: vitamin E se často přidává do kosmetických přípravků, protože zpomaluje stárnutí pokožky a pomáhá v boji proti vráskám.

Až tedy příště sáhnete po hrsti oříšků nebo po křupavé hlávce salátu, můžete mít dobrý pocit – uděláte něco nejen pro své chuťové pohárky, ale i pro zdraví celého těla. 🍌

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

Tadeáš Holcner | 1.B

Vstupte do světa tajemného Lovce — příběhu na hranici fantasy a sci-fi, kde za každým rohem číhá neznámé nebezpečí. První kapitolu si můžete přečíst už teď, pokračování vás čeká v příštím čísle.

Vzbudila ho pištící krysa. Vstal a ještě v polospánku se kolébavou chůzí vydal k pasti s hlasitým úlovkem. I když hlukem vydal za dva, pohublý hlodavec neposloužil víc než skromná snídaně. Po jídle se dal Lovec do práce. Sbalil zásobu vody, stříkačku s dávkou živin, plynovou masku, pasti s návnadami, nádobu na úlovky, malou ampuli, nůž a pušku. Neměl však v plánu z ní střílet. Ovšem, za co by si jinak koupil tolik potřebné zásoby? Navíc v této části třetího patra mnoho nebezpečí nehrozilo. A proti krtkům by stejně nestačila.

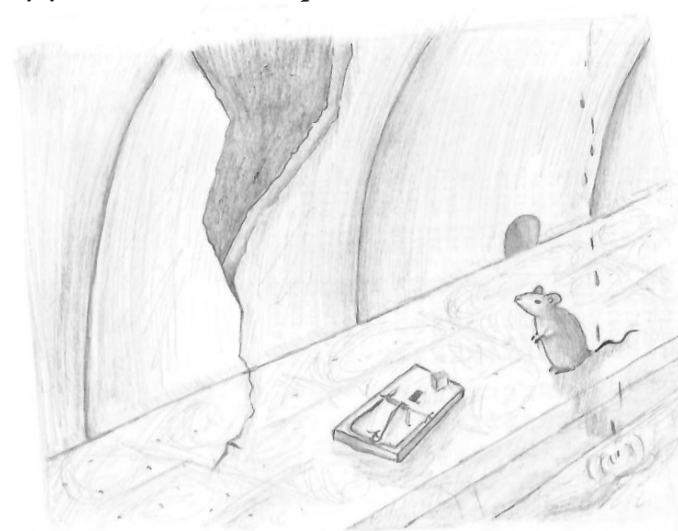
Klidnou obchůzku nic nenarušovalo. Rytmičké kapání hnědé tekutiny, která kdysi před kontaminací bývala vodou, rozbíjelo ticho tunelu. Do první pasti se nic nechytilo. Zklamání však netrvalo dlouho. Do druhé se chytla vypasená ropucha, která už navíc nejevila známky života. V těchto místech totiž díky mimořádně silnému jedu zastávala ropucha místo vrcholného predátora. Lovec zakonzervoval kořist do připravené nádoby a mlčky pokračoval.

V tom se ozvalo burácení, mohutné zdi se začaly otřásat a na některých místech i praskat. Lovec se skrčil a vydal ze sebe hluboký zvuk podobný býku v říji. Zafungovalo to. Když otřesy a burácení po několika minutách ustaly, vstal a o něco svižněji zase vyrazil svou cestou. Měl štěstí. Tvor se vydal za ozvěnou zvuku, který Lovec vydal.

Do dalších tří pastí se nechytilo nic, což však nebylo nijak velkým překvapením. V tomto úseku toho moc nepřezíje. A Lovec věděl proč. Nedaleko totiž rostl Keř. Pokroucený a znetvořený hybrid rostliny a houby. Jestli vnikl přirozeně, či pochází z laboratoří vyšinutých Knihovníků, se už asi nikdo nedozví. Jedno je ale jisté. Tam, kde je Keř, nepřezíje mnoho. Keře ze svých žlutozelených květů vypouští plyn, jenž má zničující účinky na organickou hmotu. Když pak bezvládná těla opustí poslední zbytky života, Keř si je vezme, sroste s nimi a stanou se jeho součástí. Podle toho, s čím Keř sroste, tak se vyvíjí. Proto neexistuje jeden spolehlivý způsob, jak se před Keři ochránit. Nicméně ten, se kterým má Lovec již poněkolkáté tu čest, je mladý a nesrostl s ničím než s pár krysami a

žábami. Stačila tedy obyčejná plynová maska. Ačkoliv by se mohlo zdát, že Keře jsou pouze hrůznou hříčkou přírody, lidé je příliš nehubí. Převážně z mladých keřů se totiž dá sesbírat nektar, který se po kvašení stává jedním z mála potěšení, které lze tady dole najít. Navíc se dá dobře prodat, proto ho taky Lovec jako vždy sesbíral a ampuli důkladně zašpuntoval. Pak nožem do Rostlino-houby několikrát řízl. Keře díky tomu rostou pomaleji. Jakmile opustil zamořené území Keře, sundal si masku a šel dál temným tunelem. Kromě pár malých úlovků se v pastech chytil i jeden malý upírek, když se snažil vysát chycenou krysu. Z jeho žláz se dala vyrobit účinná léčiva, tenhle už byl ale zkažený, takže jej Lovec jen vyprostil a nechal ležet v hnědé kaluži. Nastražil tři nové pasti na nových místech, kde tušil lepší úlovky, a vyrazil směrem ke svému obydlí.

Už viděl své kulaté železné dveře nedbale natřené na zeleno s prázdnou cedulkou na jméno, když vtom se ozvala ohromná rána. Celý tunel zaduněl a ze stropu spadlo několik kusů starého betonu. Pravá stěna se rozevřela a z ní vyletělo mohutné tělo. Lovec jen tak tak uskočil, čímž se vyhnul rozdrčení pod vahou toho stvoření. Upadl, rychle se sebral a hleděl před sebe. To něco mělo černou, hustou srst plnou zachycených kamínků a prachu. Zavalité proporce zabíraly většinu místa na výšku i na šířku. Poslední, co Lovec viděl, byly dvě veliké šedé slepé oči. 🍎

Karolína Diabková | 1.B

PROČS TAK VESEL STÁLE?

Anonymní autorstvo

Umíte si představit, jak by zněla známá lidová píseň **Skákal pes** ve stylu hamletovského monologu? Už nemusíte — tenhle nevšední zážitek vám přinášíme! Ponořte se do existenciálních hlubin myslivce a pejska našeho.

Myslivec:

Hle, tam v dáli zřím jak svítá, bratře.
Tu ránu, již jsi utržil v boji zlém,
když zákeřně ve vřavě mezi žebra
svůj pár hrozných klů jak oštěp vbodla
bestie,
pro tvé štěstí vidím jasně.
I v tvých očích zjevil se života zdar.
Budeš živ!
Teď dovol, abych rosou očistil
nach, který pláštěm zakryl tebe.
Dnes, smrti, není čas na tvůj triumf.

Již dozněla ranní píseň kohouta.
Já bojím se, že přec podlehněš
a v žalu, strasti skončí život tvůj.
Hněv nutí mě, abych strojil pomstu.
Nechť každý kanec v háji mém,
nechť zhyne rukou,
jež řád a rovnováhu chrániti
měla.
Ni žádný kaňour, sele, bachyně
před mým strašným běsem neuteče.
Však hanba vryla by se mi do duše
a zrádcem bych byl lidmi nazýván.
Ne, splácet krví jinou krev hříchem
jest.

Ach, Bože, který záříš nade mnou,
a tvé světlo svaté nezná stínu,
ach smiluj se nad duší ubohou
a uzdrav rány tvorů psímu.
Ať v lány může skákat vesele.

Amen.

Den končí, nebe mění se v červánky,
přec boží mi dáno nebylo
odpovědi.
Nač marně prosit vyšší síly,
když osud daný nezná změny.
Tys, pejsku zlatý, býval mé štěstí
jediné.
Snad radši v smrti budu ti po boku,
než abych kráčel poli samotén.
I klobouk zelený zdoben perem sojky
bez tebe smysl žádný nemá.
Už skrápí tváře slzy smuteční,
chlad a žal plní srdce zlomené.
Zde touto chvílí končí životy
dva.

Hle, tam v dáli zřím, lunu plnou jak
září.
Ta rána, již jsi utržil v boji zlém,
už nese posledního dechu čas.
Však pověz, pročs tak vesel stále,
když kosa smrtky škrabe na vrata?
Již vchází a ty leže mi v klíně,
mou ruku vlastní krví rudou
bez strachu čistíš naposledy.
Však pověz, pročs tak vesel stále?
Co čeká tě na druhém konci,
že hledíš na mě s mírem v srdci
když smrták, tudy kudy přišel,
tvé chabé tělo nese v náruči?
Proč svoji smrt tak klidně přijímáš?
Já musím vědět, pročs tak vesel stále!

Mariia Kaznacheieva | 1.B

Anonymní autorstvo

В загадочном лесу
На мрачной поляне
В дождь и жуткую грозу
Еле слышно бормотанье...

Чёрный, как лес тот,
Сидит пушистый кот.
Сидит один, бормочет,
Себе что-то кропочет.

Пройдёт мгновенье,
Кота нет.
Как будто странное видение,
Может вызвать удивление.

Но дух кота
И досих пор,
Бормочет свои песни,
Сливающиеся с дождём,
Как будто тихий хор
В загадочном лесу.
Я слышу звон,
Но сам молчу.

V záhadném lese,
na temném místě,
hrozná průtrž, cítím bouřku,
strašlivý šepot podobný nářku!

Děsivý jak ten les,
od srsti kočky lesk.
Sedí sama, šeptá,
Na co se lesa ptá?

Okamžik letí,
kočka už není.
Jako by podivné vidění,
přivodí překvapení...

Přece duch kocoura
mlaská své písňě,
skládající se z deště,
jako tichý sbor,
tajemné zjevení.
Strach mě pohlcuje.

(originál s překladem)

WHAT MAKES ME WHO I AM?

What makes me who I am?
Is it the score I get on my exam
Is it the way I look with my honey brown hair
My discoloured eyes and oh so blank stare
Or is it the way that I act?
The way I know nothing except from the fact
That I'm far from perfect
Yet I find my self having to be in every subject
Perhaps it is the people I surround myself with
No that part of me must be a myth
For whenever I show that I truly care
They seem disappear right into thin air
It could be that I'm simply myself
But that makes just as much sense as a blueberry elf

LITTLE GIRL

Do you believe in death little miss?
I'm afraid that I do she replied
Why? Asked the black figure in reminisce
Have you seen it with your own eyes?
Yes replied the little girl
I've seen many meet their own demise
Have you smelt death lingering in the air?
Yes replied the little girl
I've smelt decay and burnt bodies mixed with despair
Have you heard the whispers of the ones it's taken?
Yes replied the little girl
Their howls and screams can not be mistaken
Have you tasted the tears from the tears left behind?
Yes replied the little girl
They believed that their fate was far less than kind
Have you felt the touch of death itself oh little one?
Yes replied the little girl
The memory of that can not be undone
Do you fear death? Asked the cloaked Individual
No replied the little girl
The figure paused, how could you not fear something so despicable?
The girl looked up at the ominous character and simply smiled
The girl looked up to the ominous character and simply smiled
I don't think death is despicable simply inevitable
The figure smiled back, than are you ready to go fair child?
Yes she replied

Younger/Older

When i was younger
 Well that girl, you wouldn't recognise her
 I would speak my mind
 Even If my words weren't kind
 Also quite energetic
 But my lack of attention was rather pathetic
 I wasn't afraid of letting my true emotions show
 And I'd greet the things I didn't know
 I'd play pretend with my friends all day
 Imagining we were chasing dragons away
 We'd tell stories to each other from times of old
 About adventures, magic and caves filled with gold

But now that I'm older
 My eyes are no longer filled with wonder
 I'm to scared to voice my opinion out loud
 And feel uncomfortable even in the smallest crowd
 I'm quiet and shy
 And nothing seems to be perfect no matter how hard i try
 I'd rather show people what they want to see
 Instead of showing them the real me
 My friends no longer need me so they left
 My heart saw their betrayals a theft
 Now there are no dragons and monsters to be slain dead
 Just the monsters that forever roam in my head

DIVADLO

LAKOMEC POD ŠIRÝM NEBEM

Elen Bergrová | kvarta

Jedno z nejslavnějších děl předního dramatika francouzského klasicismu baví divadelní publikum už bezmála tři a půl století – a to především tím, co všechno může přivodit chorobná posedlost penězi. Když jde o peníze, neplatí žádná pravidla.

Ovdovělý lichvář Harpagon zasvětil svůj život hamižnosti. Lakota je pro něj vášní, která ovlivňuje nejen jeho vlastní život, ale i životy jeho dětí – syna Kleanta a dcery Elišky. O služebnictvu nemluvě.

Harpagon je bezesporu kvintesence hamouna. V líčení mravů vystupuje *Molière* jako moralista, který nemoralizuje – Lakomec je tak nejen výpovědí o stavu lidského ducha, ale zároveň nabízí

skvělou zábavu. Inscenace Lakomce s *Boleslavem Polívkou* v roli Harpagona a v režii *Stanislava Moši* slibuje mimořádný divadelní zážitek.

Uvedení na letní scéně brněnského Městského divadla bylo výjimečné nejen tím, že se odehrávalo pod širým nebem, ale také díky herecké improvizaci – každá minuta z tří a půlhodinového představení stála za to. Navíc *Bolek Polívka* do role Harpagona výtečně seděl.

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA NA PRKNECH NÁRODNÍHO DIVADLA BRNO

Rozálie Maleňáková | 1.B

Balet NdB se nebojí autorských projektů, a tak před rokem uvedl na scénu současný balet *Mária Radačovského*, uměleckého šéfa

souboru, věnovaný slavné návrhářce *Gabrielle Chanel* – známé pod přezdívkou *Coco Chanel*. Tato výjimečná, byť občas kontroverzní žena, navždy změnila svět ženské módy.

Radačovský se ve svém baletu zaměřil jen na pár klíčových momentů z jejího života, přesto dokázal vyzdvihnout to podstatné. Pro celé představení bylo vytvo-

řeno okolo 150 nejrozumnějších modelů, takže balet zároveň působí jako módní přehlídka. Atmosféru navíc dotváří francouzská hudba a otáčivá scéna, která se proměňuje ze šicího ateliéru v byt Chanel.

Balet rozhodně stojí za zhlédnutí, výkony všech tanečníků jsou naprosto skvělé a neobvyklé kostýmy zaručeně upoutají vaši pozornost, i kdyby tanečníci jen stáli na místě.

FILM

MNOHO PODOB BOLESTI

Rozálie Maleňáková | 1.B

Film napsal, režíroval a po boku *Kierana Culkina* v něm ztvárnil jednu z hlavních rolí *Jesse Eisenberg* (Benji a David). Díky jeho názvu by se mohlo zdát, že půjde o snímek s pochmurnou atmosférou, opak je však pravdou. Přestože se dotýká vážných témat,

příběh je nabitý komickými scénami.

Děj sleduje dva bratrance, kteří jedou na exkurzi do Polska, aby poznali minulost své babičky. Oba herci tvrdí, že si v názvu filmu každý najde něco jiného – já osobně jsem v něm našla hned několik podob bolesti. David se například léčí s OCD a úzkostmi, Benji je zase navenek vtipný a empatický, ale uvnitř uzavřený, se sklony k sebevražedným myšlenkám. Film

navíc pracuje s tématem holokaustu a utrpení, které zažívali polští Židé.

Neobvyklé je, že *Jesse Eisenberg* obsadil *Kierana* bez konkurzu, a aniž by viděl jediný jeho film. To se mu vyplatilo – Kieren letos získal snad všechny filmové ceny za vedlejší roli, včetně *Oscara*.

Film rozhodně doporučuji. I když v něm nejsou žádné nečekané zvraty, děj je svižný, vtipný a každá postava vás něčím zaujme.

KMOTR – NADČASOVÁ KLASIKA

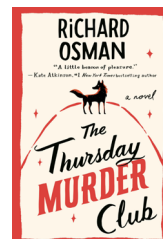
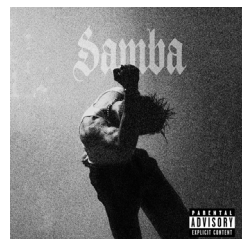
Anežka Linhartová | kvarta

Kmotr je ikonické mafiánské drama natočené podle románu *Maria Puza* v režii *Francise Forda Coppoly*. Sleduje osudy rodiny

Corleonových, především proměnu Michaela (*Al Pacino*) z nezúčastněného vojenského veterána v nelítostného vůdce mafie. *Marlon Brando* podal v roli Dona Vita legendární výkon, za který získal Oscara.

Precizní režie, perfektní kamera *Gordona Willise* a hudba *Nina*

Roty vytvářejí nezapomenutelnou atmosféru. Film se zabývá tématy moci, rodiny a morálky a nabízí víc než jen příběh o mafii – je to hluboká studie lidské povahy. I po více než padesáti letech zůstává silný, aktuální a vlivný.

HUDBA

ADÉLA PŘEKVAPUJE SE SINGLEM MACHINE GIRL

Karolína Dlabková | 1.B

Adéla se vrátila už se svým třetím singlem – a popravdě mě znovu velmi mile překvapila. Osobně zrovna nehoduji hudebnímu stylu, který si *Adéla* zvolila, ale vždy

se na její výtvořky velmi těším. Je to spíš něco pro ty, kteří se vyžívají ve věcech s kapkou zvláštnosti, ale zároveň hledají i textovou hloubku.

Rozhodla se totiž ubírat směrem alternativní hudby – a dává to jasně najevo. To jí ale rozhodně neubírá na talentu. Poslech singlu *Machine Girl* jsou příjemné tři minuty, které si ráda zopakuji.

Myslím si, že konkrétně v této písni je vidět, jak moc jí okolnosti její účasti v show *Dream Academy* „ležely v žaludku“. A není se čemu divit – pokud alespoň trochu víte, o co šlo, pochopíte její záměr.

Adéla je teprve na začátku své hudební, pěvecké a textařské cesty, ale má výborně nakročeno a já se těším, co dalšího nám ještě předvede.

MIKOLASŮV NOVÝ SINGL SAMBA

Karolína Dlabková | 1.B

Nedávno jsem měla to (ne)šťěstí slyšet novou písničku zpěváka Mikolase. Věřím, že vám jeho jméno může být povědomé – reprezentoval totiž českou republiku na Eu-

rovizi v roce 2018. Tam představil svůj, pro mě velmi unikátní, styl, který jsem si po čase zamilovala.

Dovolím si ale říct, že to, co jsem slyšela, mě přinejmenším velmi překvapilo. Neřekla bych, že se mi jeho nový singl vyloženě líbí, ale po pár posleších smusím uznat, že to není vyloženě špatné. Možná to prostě není můj styl,

ale úplně chápu, že někdo si ho opravdu užívá.

Zároveň si uvědomuju, že je nutné se časem jako umělec rozvíjet. Hudební vývoj je přirozený, umělci se vyvíjejí a nikdo dopředu neví, kam to povede. I proto vám ráda poslech písničky doporučím – jak se říká „sto lidí, sto chutí“. Možná se vám sedne víc než mně.

JE LIBO VRAŽDU VE ČTVRTEK?

Lucie Švábenská | kvarta

Kniha je první v pořadí pětidílné detektivní série a je vtipnou a chytrou detektivkou, která přináší do žánru svěží nádech. Příběh se odehrává v klidné vesnici pro seniory na anglickém venkově a soustředí se na čtyři osmdesátníky, kteří se každý týden scházejí, aby pro pobavení řešili odložené policejní případy. Když je však na-

lezen mrtvý místní developer, hra se promění ve skutečné vyšetřování a skupina je vtažena do pátrání po vrahovi.

Postavy jsou temperamentní a dialogy plné suchého humoru. Kouzlo knihy však nespočívá jen v záhadě, která je jejím středem, ale především v barvitých a sympatických osobnostech hlavních hrdinů. Každý člen klubu přináší do příběhu jedinečné dovednosti a jejich vzájemná dynamika je nejen zábavná, ale často i dojemná. Postavy se totiž nevyrovnávají jen

s vraždou, ale i s vlastními problémy souvisejícími s věkem.

Ačkoli zápletka zahrnuje hned několik vražd a zavádějících vodítek, je zpracována s lehkostí, která udržuje spíše pohodový než ponurý tón. Tempo je místy trochu rozhozené, zejména u vedlejších dějových linií, které se občas rozbíhají a je těžké s informacemi držet krok. Přesto autorův cit pro vykreslování postav udržuje čtenáře v napětí až do konce. Jemný podtext úvah o stárnutí, ztrátách a smyslu života navíc dodává knize nečekanou hloubku a lidskost.

Zlatá ulička | Laura Němcová | prima

ZNOVUZROZENÍ SKRZE VYPRÁVĚNÍ

Lucie Švábenská | kvarta

Vyprávění příběhů – zejména jejich převyprávění a adaptace – slouží jako forma znovuzrození. Umožňuje starým dějům znovu ožít v reakci na měnící se dobu. Adaptací vdechujeme starým příběhům nový život a přetváříme je tak, aby odrážely hodnoty a problémy současné generace.

Tento mechanismus funguje, protože přestože se každá generace potýká s jinými otázkami a výzvami, hlavní témata klasických příběhů jako moc, spravedlnost, láska nebo přátelství jsou nestárnoucí – vždy pro nás budou relevantní. Stále častěji vznikají adaptace klasických pohádek zasazené do moderního prostředí – jaký je lepší způsob zachování příběhů, než je zpřístupnit novému publiku?

Například Shakespearovy hry se neustále modernizují, protože jejich emocionální podněty jsou stále aktuální a v publiku rezonují. Vyprávění příběhů se tak stává spojnicí mezi minulostí a současností, tradicí a něčím novým.

Přestože ne všechna převyprávění jsou kvalitní – a některá jsou vytvořena pouze za účelem vytěžit slávu originálu – stále se najdou i takové, které stojí za to. Několik tipů, ať už literárních, filmových či seriálových, uvádím níže. Možná vám přinesou nečekanou inspiraci.

Literatura

- Madeline Miller – *Kirke, Achillova píseň*: antické příběhy převyprávěné z jiných perspektiv;
- Jean Rhys – *Široké sargasové moře*: příběh „šílené ženy v podkroví“ z *Jany Eyrové*, tentokrát z jejího pohledu;
- Percival Everett – *James*: dobrodružství Twainova Huckleberyho Finna z pohledu jeho společníka, uprchlého otroka;
- Daniel Kehlmann – *Tyll*: postava z německého folklóru zasazená do doby třicetileté války.

Filmy a seriály

- *Věc (The Thing)* – filmová adaptace sci-fi povídky *Kdo tam jde?*;
- *Clueless* – komedie inspirovaná *Emmou* od Jane Austenové;
- *10 Things I Hate About You* – romantická komedie inspirovaná Shakespearovou hrou *Zkrocení zlé ženy*;
- *BBC Sherlock* – moderní adaptace příběhů Sherlocka Holmese;
- *Kaos* – moderní převyprávění řecké mytologie;
- *Ripley* – seriálové zpracování knihy, ztvárňuje další motivy z klasické literatury;
- *Ospalá díra* – strašidelné zpracování stejnojmenné legendy Washingtona Irvinga. 🍷

EVERYTHING SHE WANTED

Adéla Bahýřlová | prima

Chtěla bych vám napsat o zpěvačce, kterou naprosto zbožňuju – *Billie Eilish*. Možná ji znáte, protože je opravdu slavná. Já ji objevila už před pár lety a od té doby ji mám moc ráda. Když začínala, byla hodně jiná než ostatní – měla zelené vlasy, nosila velké oblečení a zpívala temné, smutné písničky. Spousta lidí říkala, že je divná, ale mně se líbilo, že se nebála být jiná a šla si svou cestou.

V poslední době se Billie úplně změnila. Dalo by se říct, že se znovuzrodila. Obarvila si vlasy na blond, začala nosit šaty a celkově působí úplně jinak než dřív. Ale to nejdůležitější je, že sama říká, že je teď šťastnější a víc sama sebou. A to mi přijde hrozně inspirativní.

Její nové písničky jsou jemnější, osobnější a člověk z nich cítí, že už toho v životě hodně prožila – přestože je pořád tak mladá. Otevřeně mluví o svých pocitech, o tom, že je někdy smutná nebo nervózní, a nebojí se ukázat, že ani slavní lidé nejsou vždycky dokonalí.

Billie mě naučila, že není nic špatného na tom se změnit. Ať už jde o vzhled, styl nebo názor – hlavní je zůstat věrná sama sobě. A přesně to Billie dělá. A já ji za to fakt obdivuju. 🍷

NA VLNÁCH MÓDNÍ ELEGANCE ANEB UČITEL ROKU 2025!

Vanda Slezáková | 3.B

Dne 28. března se uskutečnila jedna z nejočekávanějších událostí Moravského gymnázia – vyhlášení ankety Učitel roku, která se odehrála v Cinema City ve Velkém Špalíčku.

Účast byla velice hojná a mezi hosty zářily i celebrity z celého světa. Navštívil nás nejen Kanye

West s celým gangem, ale i Pitbull, který se nás rozhodl poctit svou návštěvou ještě před tím, než se vrátí do O2 arény, aby tam zahájil největší party roku v ČR.

Jako každý rok 4.A rozdala rudé růže (jako v reality show Ruža pre nevestu) všem přítomným profesorům, po čemž následovalo vyhlášení ankety.

První oceněnou se stala paní profesorka **Hana Šťastná**, která byla vedením zvolena nejlepším zaměstnancem nebo zaměstnankyní roku, první velká kytice tak mířila přímo za ní.

Kdo by to byl čekal, že i letos získá již potřetí v řadě ocenění Učitel roku **Patrik Gwiždž**.

Rubrika **Pod lavicí** přináší ty nejžhavější novinky ze společenského života na MG. Ještě se nepřestalo mluvit o vyhlášení ankety Učitel roku 2025 a už se šeptá o posledním zvonění čtvrtých ročníků. Chtěli jste vědět víc, ale báli jste se zeptat? Už nemusíte — to nejdůležitější najdete právě tady!

Sklidil nejen neskutečný potlesk a respekt, ale i sošku, která teď jistě zdobí jeho obývací pokoj. Jak už to ale u významných osobností bývá, obdivu bylo na pana profesora tolik, že po ukončení ceremoniálu se rozhodl odklidit, což

byla pro všechny fanoušky neskutečná rána do srdce. Po dlouhém potlesku věnovanému všem profesorům této školy začalo promítání jednoho z nejlépe hodnocených filmů letošního roku – filmu Vlny, který zaujal nejen dobrým obsazením, ale i skvělou prací s kamerou a dobovými filmovými snímky a který upoutal i pozornost studentů.

Po ukončení akce byli profesoři naposledy spatřeni na cestě do restaurace Jean Paul, čímž byla letošní akce považována za ukončenou. 🍌

V sále zářila elegance, oslepující šik a nápaditost studentů, kteří událost nebrali na lehkou váhu.

FOTO | Soňa Štaffová | 3.B

CRRR! MĚLI TO ZA PÁR A HELE – UŽ JIM ODZVONILO!

Viktorie Fialová | 3.B

Letošní maturanti Moravského gymnázia tento rok neotáleli a skočili po hlavě do oslav svého posledního dne ve škole. Tři třídy, spousta témat, ale hlavně skvěle sehraný kolektiv, bez kterého by byl pátek 25. dubna jen nekonečná nuda.

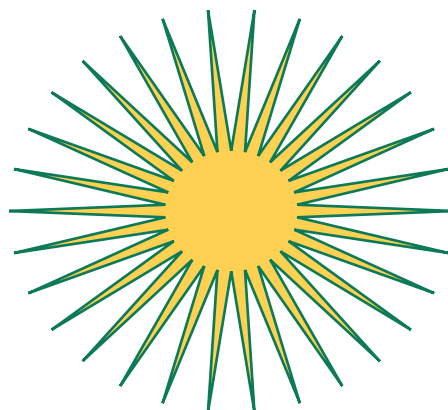
Zlověstní piráti ze 4.A obrali studenty skoro o všechno, co měli u sebe už před budovou školy, podělili se ale o čokoládové mince. Kdo nepřispěl, čekal ho adrenalinový šavlový souboj. Tak ahoy!

Následovala další bomba, nebo spíš rána pálkou – a to doslova! 4.B vzdala hold svému božskému třídnímu učiteli a na své poslední zvonění dorazili jako baseballové hvězdy s pálkami. Geniální!

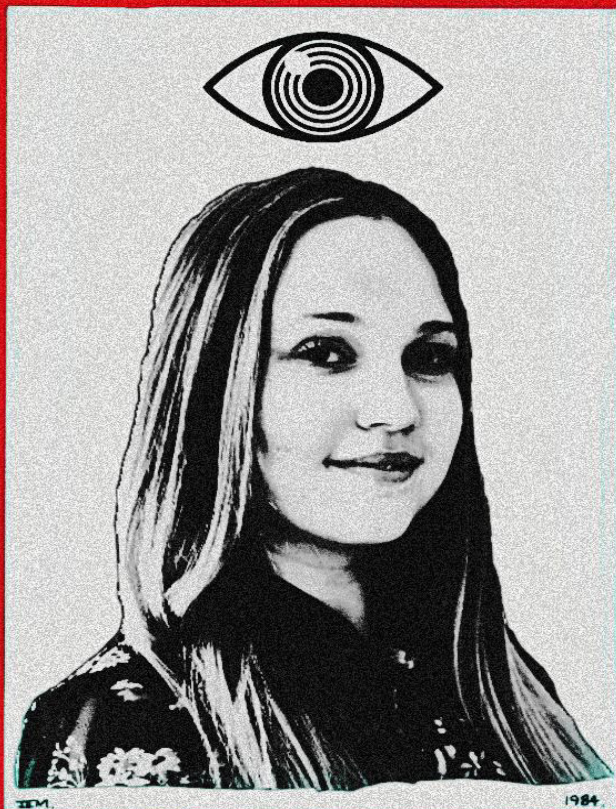
O bezpečnost se postarala jen 4.C. Policejní ochranka obsazená zkušenými studentkami sjednávající pořádek ve třídách byl především módní zážitek. Uniformy jim přímo nezákonně slušely a pouta pro zlobivce dodaly celé performanci neodolatelný šmrnc. Z důvodu ohlášeného výskytu žraloků byla povolána dokonce i pobřežní hlídka. Plavčíci a plavčice se postarali také o všechny utopence a do deštivého dne vnesli svěží letní beach vibe. Doufáme, že příště i se sluníčkem a opalovákem!

Mezi všemi studenty se bude ještě dlouho šuškat o legendární dražbě artefaktů našich vážených profesorů a profesorek. Košile vydražená za tři tisíce? Může být. Zpocený ručník pana Nevrlého? Není problém 🧻. Vše si našlo své majitele. 🍌

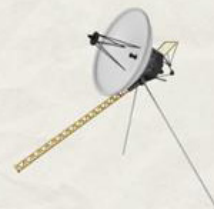
**Pro maturanty to byla
jistě jízda a my jim do
blížících se zkoušek pře-
jeme jen to nejlepší!**

PANÍ BROŽOVÁ

VÁS SLEDUJE

@dejepisne_mylky

od Pálkiče

dej follow because why not

Chcete vidět co nejvíc filmů?

Tak si pořídte věrnostní
kartičku do Kina Art
a získejte plno výhod!

Možnost vyřízení on-line nebo
na pokladně kina.

www.kinoart.cz

